mgyoe.com

ဂျိုကာပြဟောင်

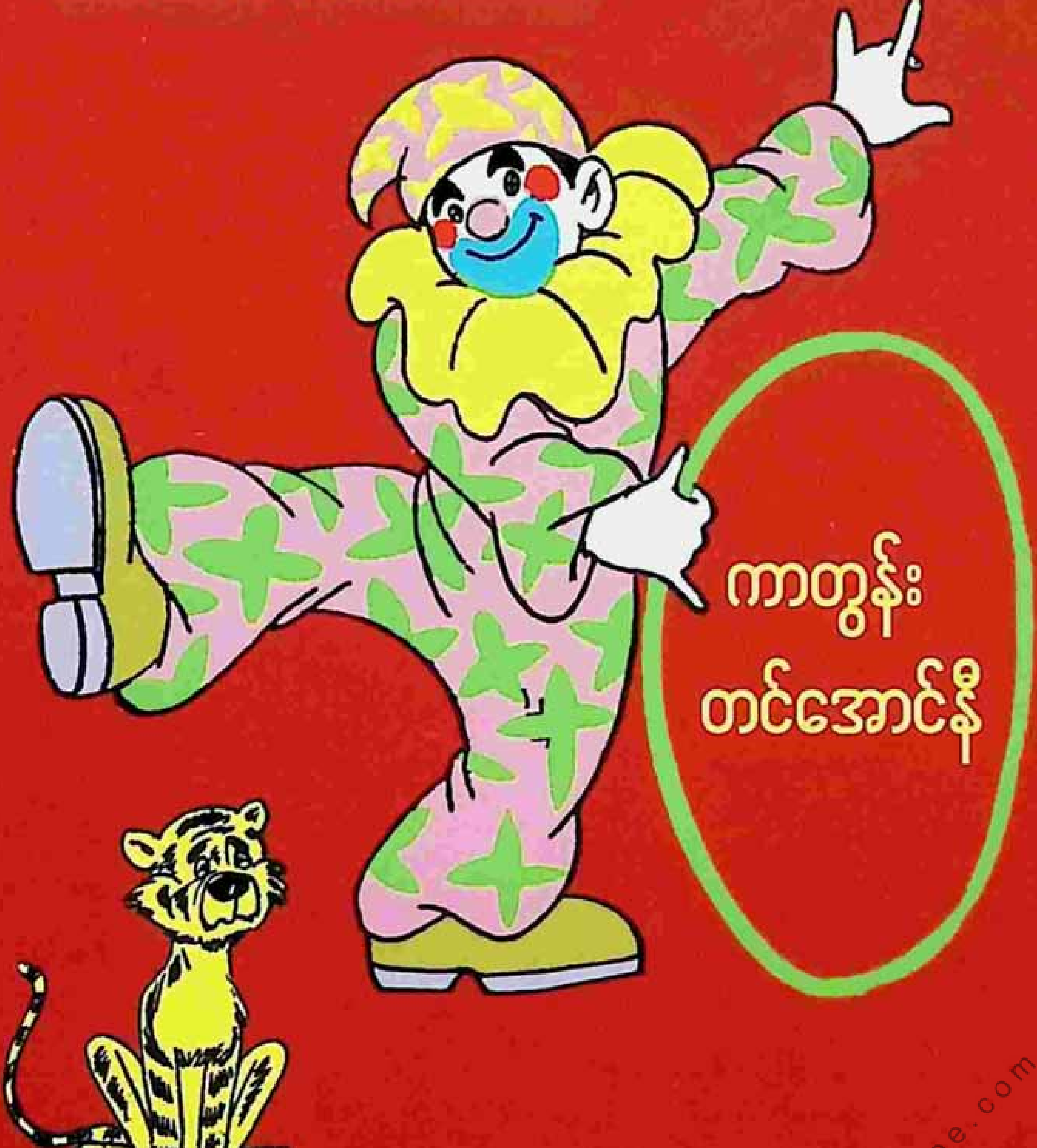

ကာတွန်း
တင်အောင်နီ

mgyoe.com

ဒုတိယအကြိမ်

mgyoe.com

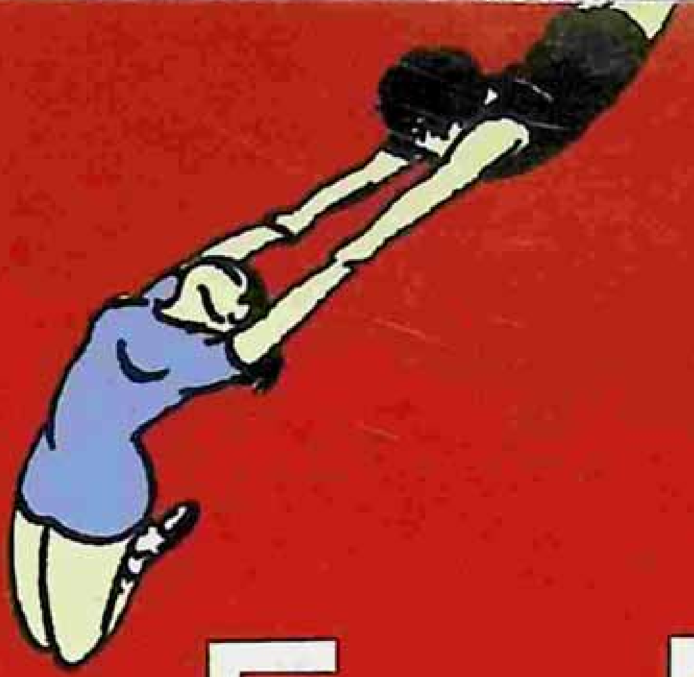

ဂျိုကာပြဆောင်

ကာတွန်း တင်အောင်နီ

ဝတ္ထု မောင်မိုးညို ဖြေလတ်

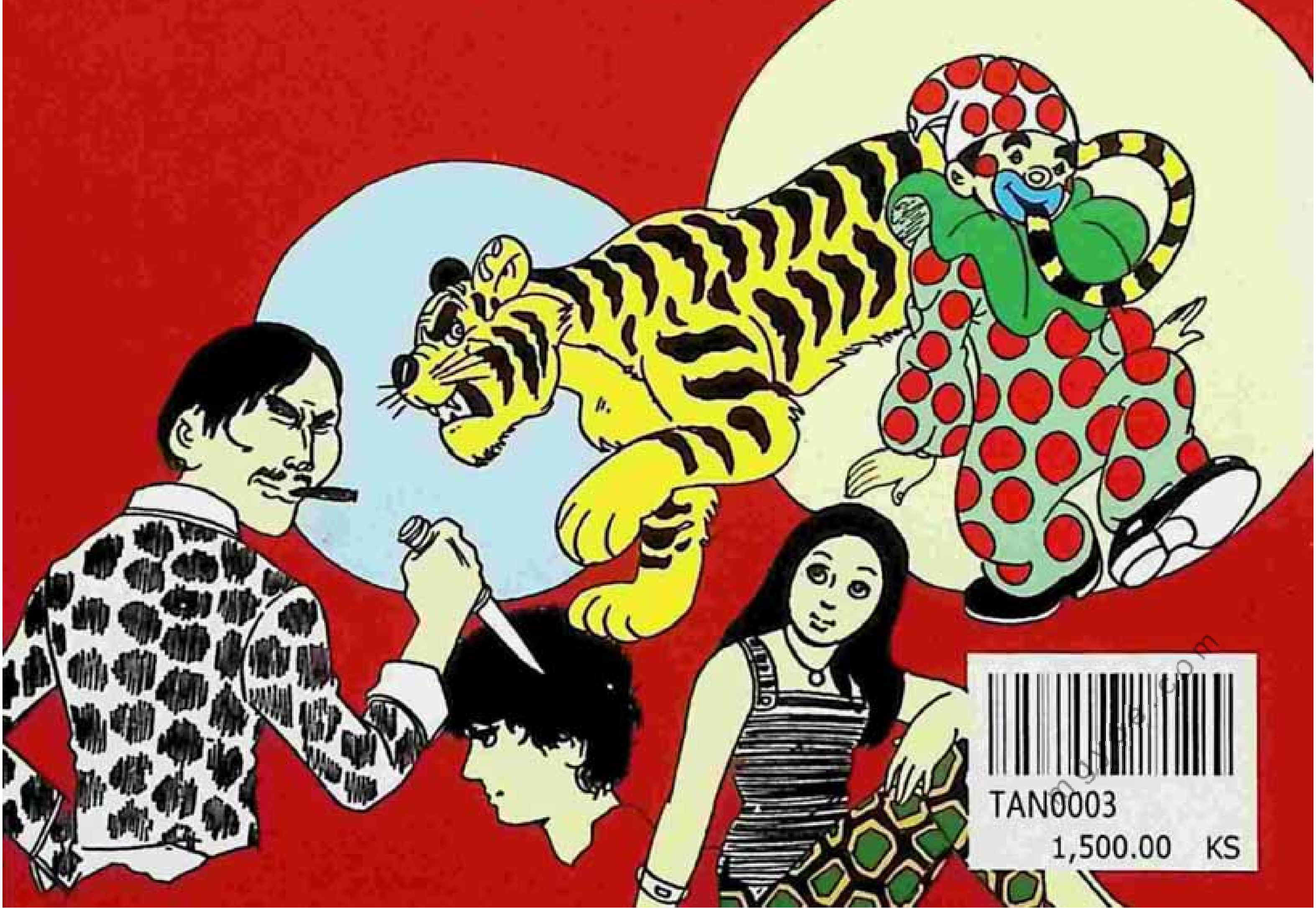

TAN0003

1,500.00 KS

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com
mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com

mgyoe.com
mgyoe.com

mgyoe.com

ဂျိုကာ ပြာလောင်၊ ကာတွန်းတင်အောင်နီ
စာမျက်နှာ ၁၂၈ မျက်နှာ၊ ၁၅ • ၂ စင်တီ× ၂၁ •၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မဟိုးရိပ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၈၊ မေလ၊ ဒုတိယအကြိမ် (၁၉၇၈၊ နွေမိုးဆောင်းစာပေ၏ ပထမအကြိမ်မှ)၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းဈေး ၁၅၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

mgyoe.com

mgyoe.com
mgyoe.com

mgyoe.com
mgyoe.com

(ပရိသတ်များ ခင်ဗျား ။
အခုအချိန်က စတင်ပြီး၊ ပရိသတ်များ အထူးမျှော်လင့်
စောင့်ဆနေတဲ့ အစီအစဉ်တခုကို ဖျော်ဖြေတင်ဆက်
ပါတော့မယ်။
အဲဒီ အစီအစဉ်ကတော့၊ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းလုံးကျော်
ဆပ်ကပ် အဖွဲ့ကြီးရဲ့ အသည်းနှလုံး။ လူထုပရိသတ်
များရဲ့ အချစ်တော်။ ဂျိုကာပြာဆောင်ရဲ့ ပျော်ဆော်ဆော်
ပွဲပါပဲ ခင်ဗျား။)
တိုင်းလုံးကျော် အဖွဲ့ကြီးမှ အစီအစဉ် ကြေငြာသူ၏
စကားအဆုံးဝယ် ရွက်ထည်ရုံကြီး တရုံလုံး လက်ခုပ်သံများ
မြည်ဟိန်း၍ သွား၏။

ကိုပြာလော်ကတော့ မျက်နှာမြင်ရတာနဲ့ ကို ရယ်ချင်လာတာပဲ
သူ့ ဟာသတွေက အပြစ်ကင်းစင်တာကိုး
!
ဟာ
၂

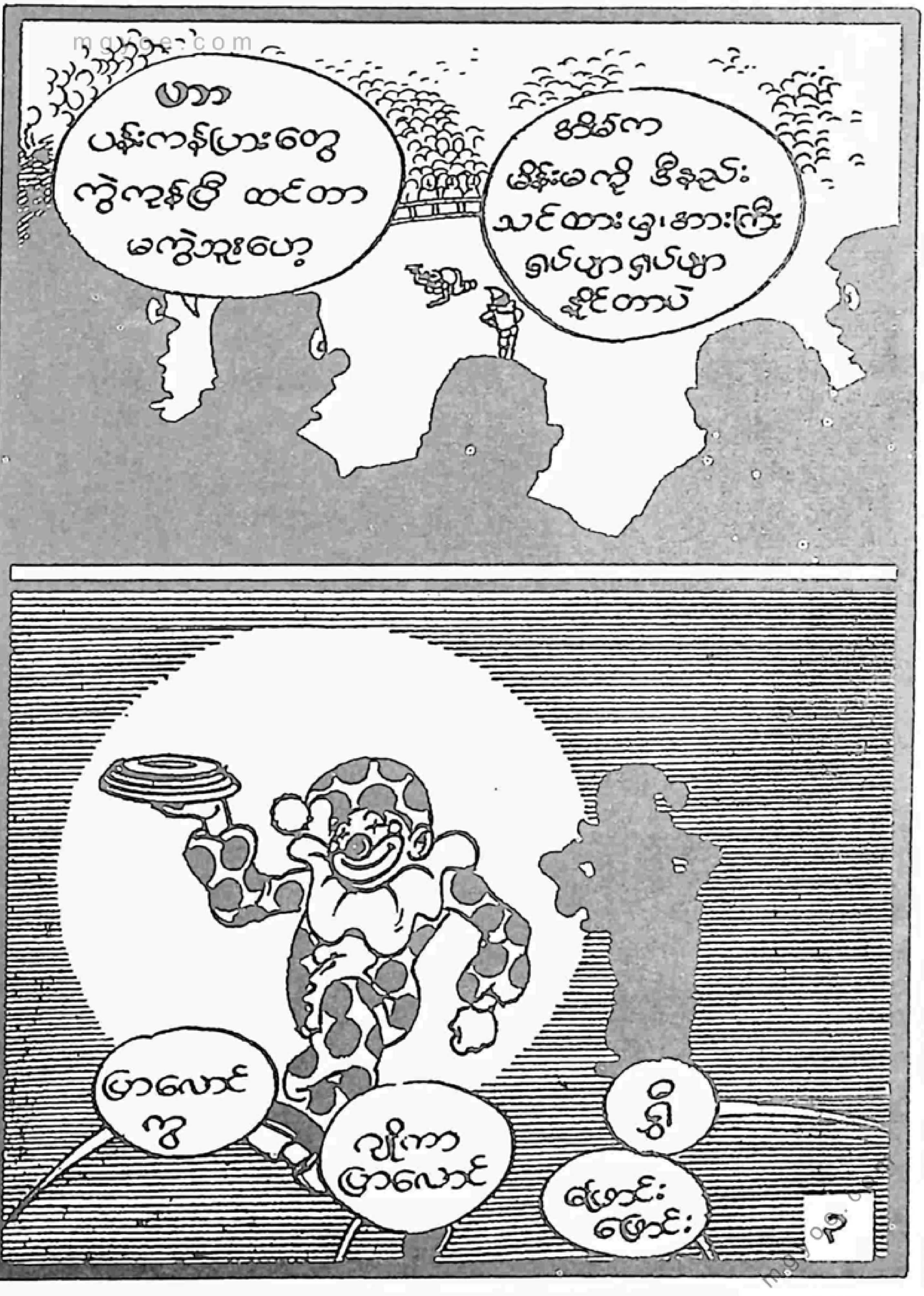
ဟာ ပန်းကန်ပြားတွေ ကွဲကုန်ပြီ ထင်တာ မကွဲဘူးပေါ့
ဒီပွဲက ဖိုးမကျိ ဒီနည်း သင်ထားမှ၊ အားကြီး ရယ်ပျော ရယ်ပျော နိုင်တာပဲ
ဟာလောင် ဘွ
ပိုကာ ဟာလောင်
ဖီ
ရှမောင်း မောင်း

လူတွေ ရယ်နေစဉ်မှာပင် သူက ထိုပန်းကန်ပြားကို ကောက်၍ မြှောက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့လက်ထဲရှိ ပန်းကန်ပြားများကို တချပ်ပြီးတချပ် မြှောက်လိုက်၏။

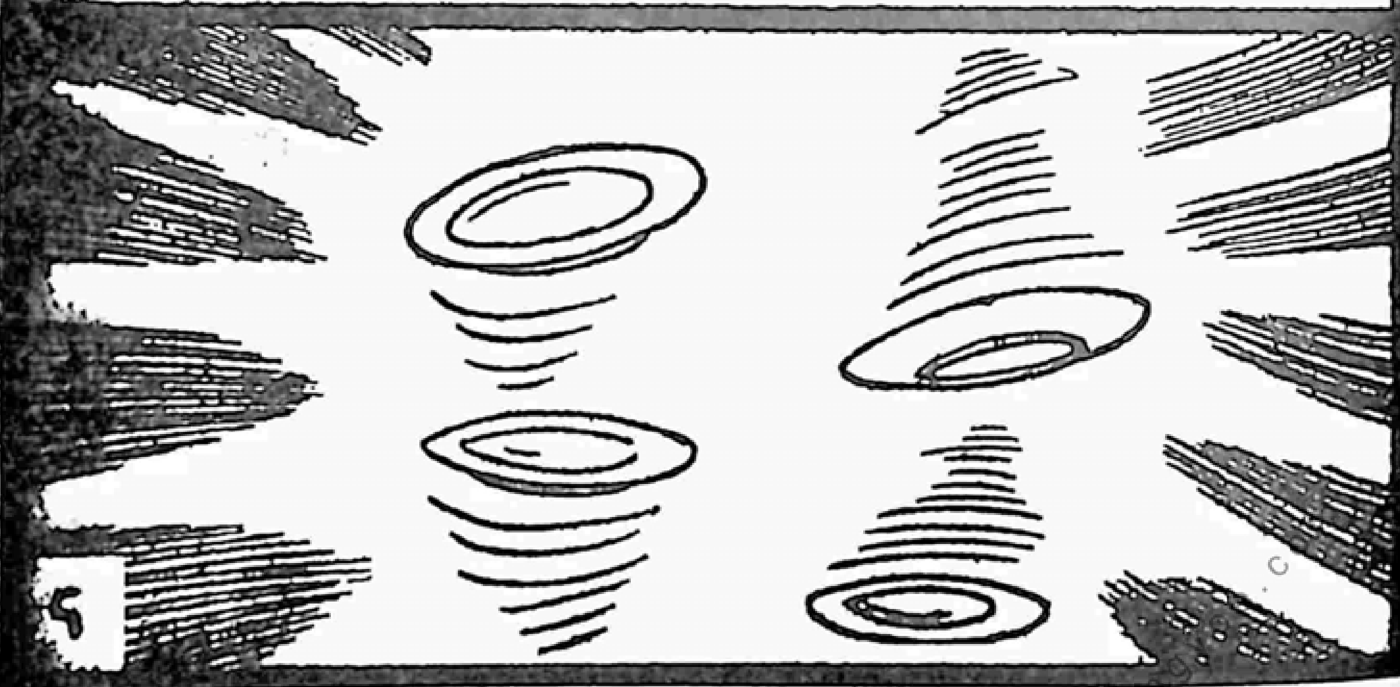

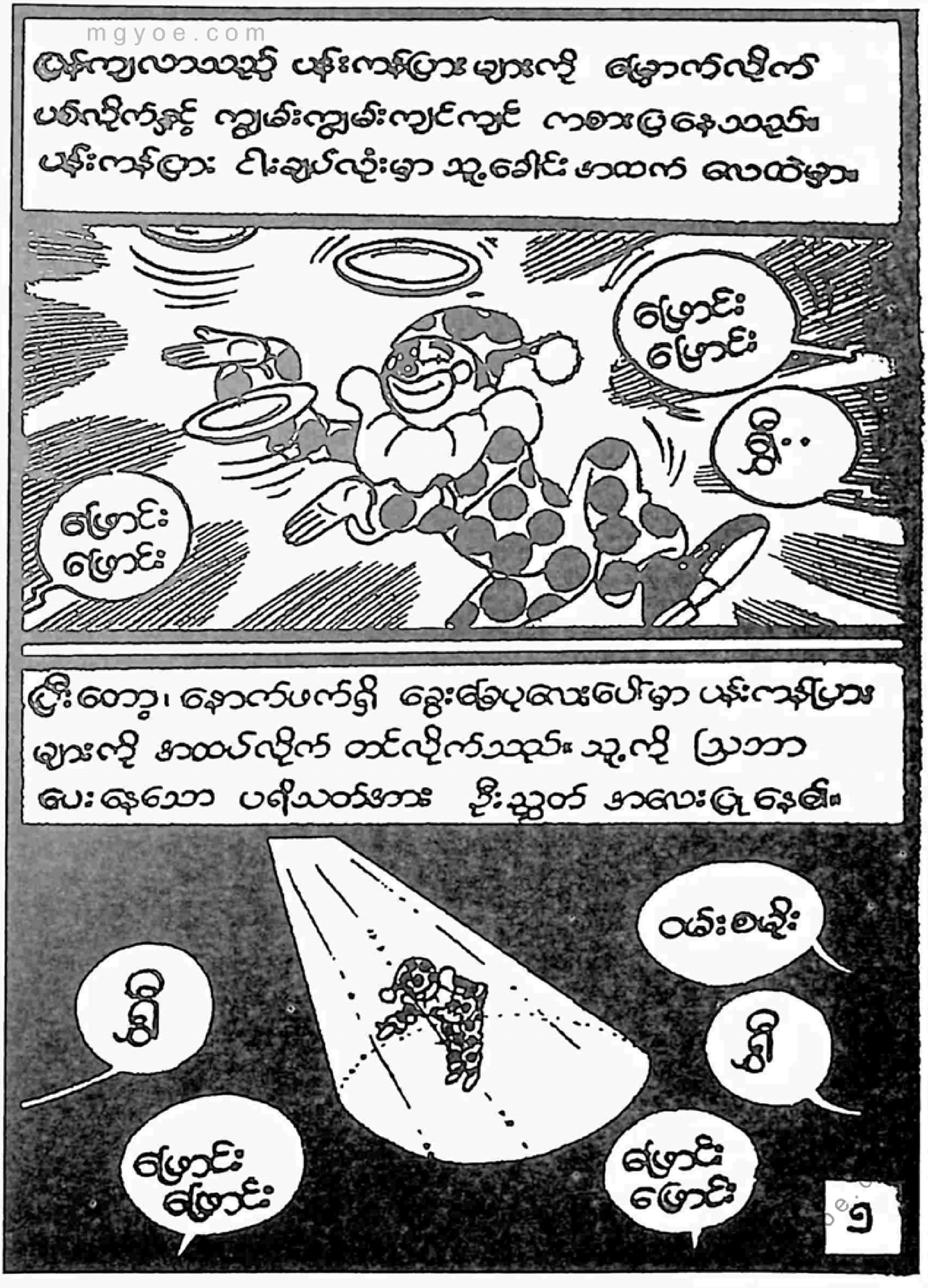
ပြန်ကျလာသည့် ပန်းကန်ပြားများကို မြှောက်လိုက် ပစ်လိုက်နှင့် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ကစားပြနေသည်။ ပန်းကန်ပြား ငါးချပ်လုံးမှာ သူ့ခေါင်း အထက် လေထဲမှာ။
ဖြောင်း ဖြောင်း
အိုး..
ဖြောင်း ဖြောင်း
ပြီးတော့၊ နောက်ဖက်ရှိ ခွေးခြေပုလေးပေါ်မှာ ပန်းကန်ပြားများကို အထပ်လိုက် တင်လိုက်သည်။ သူ့ကို ဩဘာ ပေးရသော ပရိသတ်အား ဦးညွှတ် အလေးပြုနေ၏။
ဝမ်းစည်း
အို
အို
ဖြောင်း ဖြောင်း
ဖြောင်း ဖြောင်း

ထို့နောက် မောမောပန်းပန်း ဟန်ဖြင့်၊ နောက်ဖက်က ပန်းကန်
တင်ထားသော ခုံပေါ် ထိုင်ချလိုက်သည်။ သွား ပြီ၊ ပန်းကန်
အားလုံး သူ့ တင်ပါးအောက်ဝယ် ဖလပ်လိုက် ကွဲသွားလေပြီ။

သူ့တလှည့် ပြီးသွားသော ကိုပြာလေဝင်က ဇာတ်စင်ပေါ်
ဝင်လာခဲ့သည်၊ သူ ဦးတည် သွားနေသည့် နေရာကား...

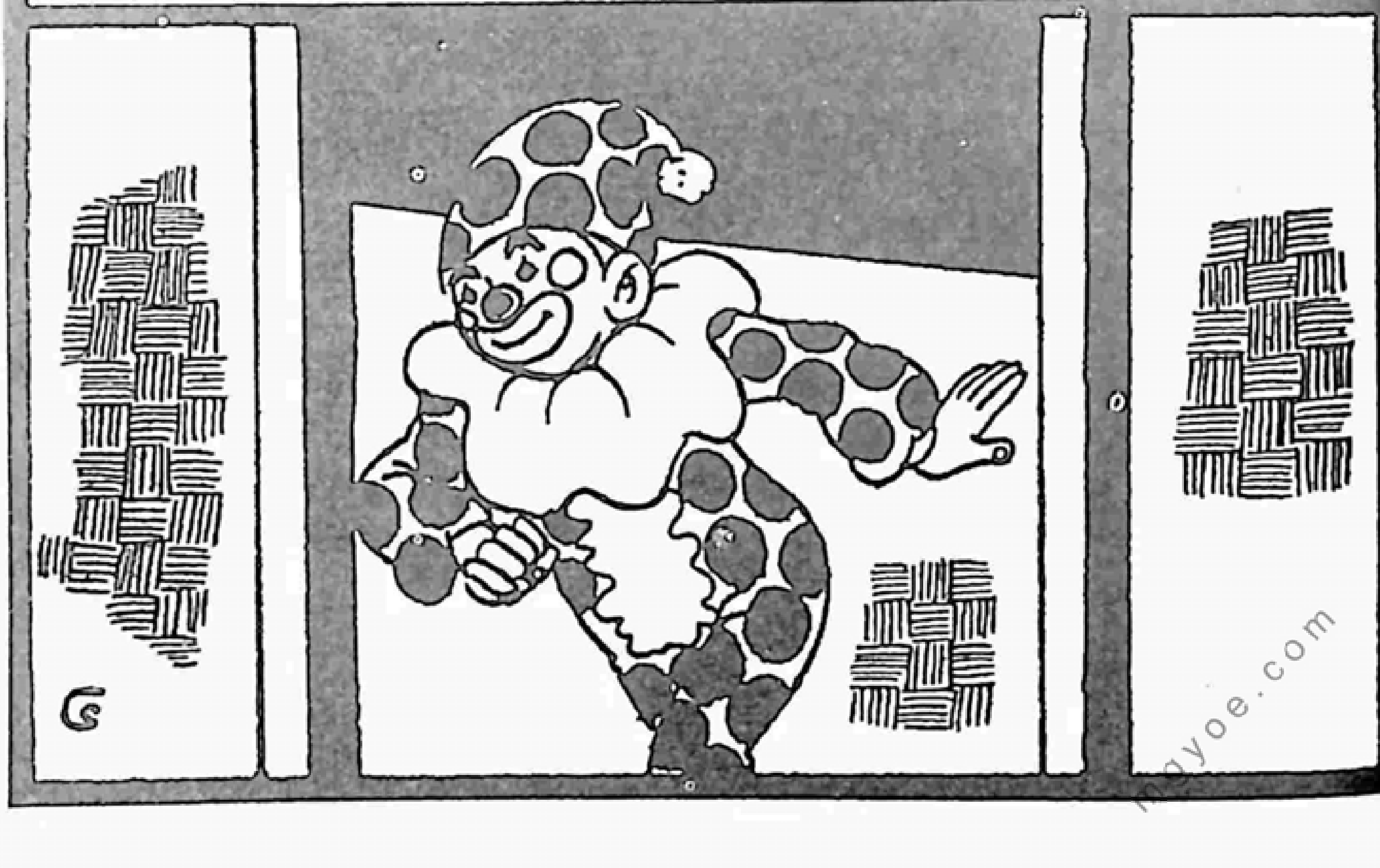

တမွဲ့လုံးက ပေါက်ကျော်မဟူ သော်သာ ကောင်းကင်ဘွား
ကတော်မယ် မြသူစာ။ မကြာမီ ထွက်ရတော့မည့် သူ့
ဇာတ်သွင်းမှုအတွက် ဖိုးလိမ်း ပြင်ဆင်နေ၏။

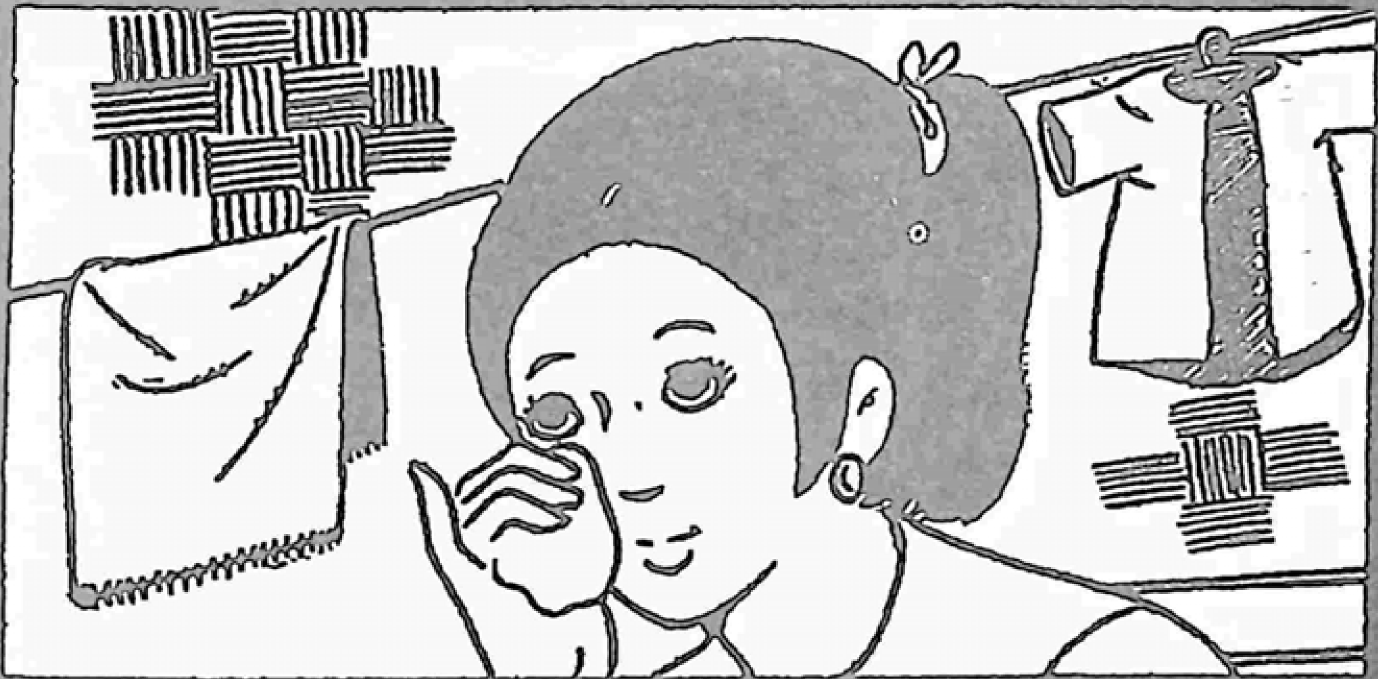

(ပြီးခဲ့ပြီလား ကိုဖြာဟော်) ကိုဖြာဟော်က လူပြက်များ
ဆောင်းသည့် ဦးထုပ်ညှန့်ချွန်ကို ဆွဲချွတ်လိုက်၏။ ထိုဦးထုပ်
ထဲမှ နှင်းဆီပန်း နီနီလေးတပွင့်ကို ပေါက်ကျော်မအား
လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ဒါက သူ၏ ဝတ်မပျက် ထုံးစံတခု။

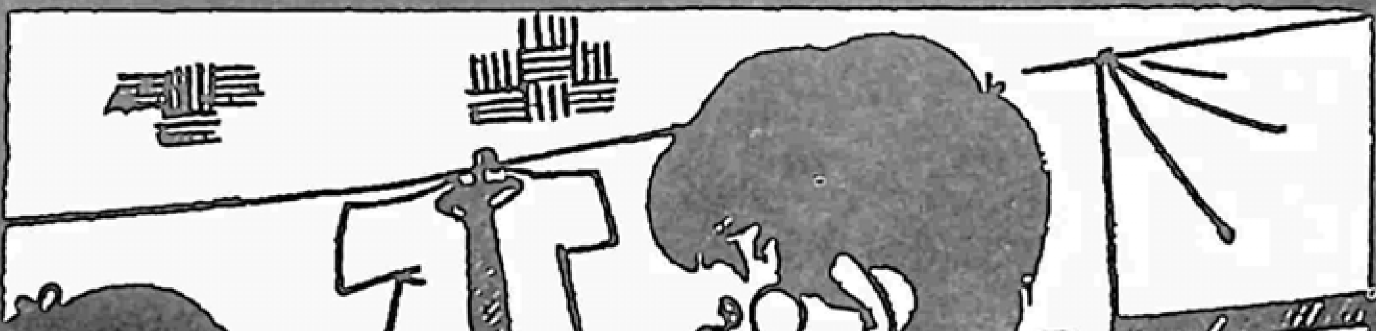

mgyoe.com

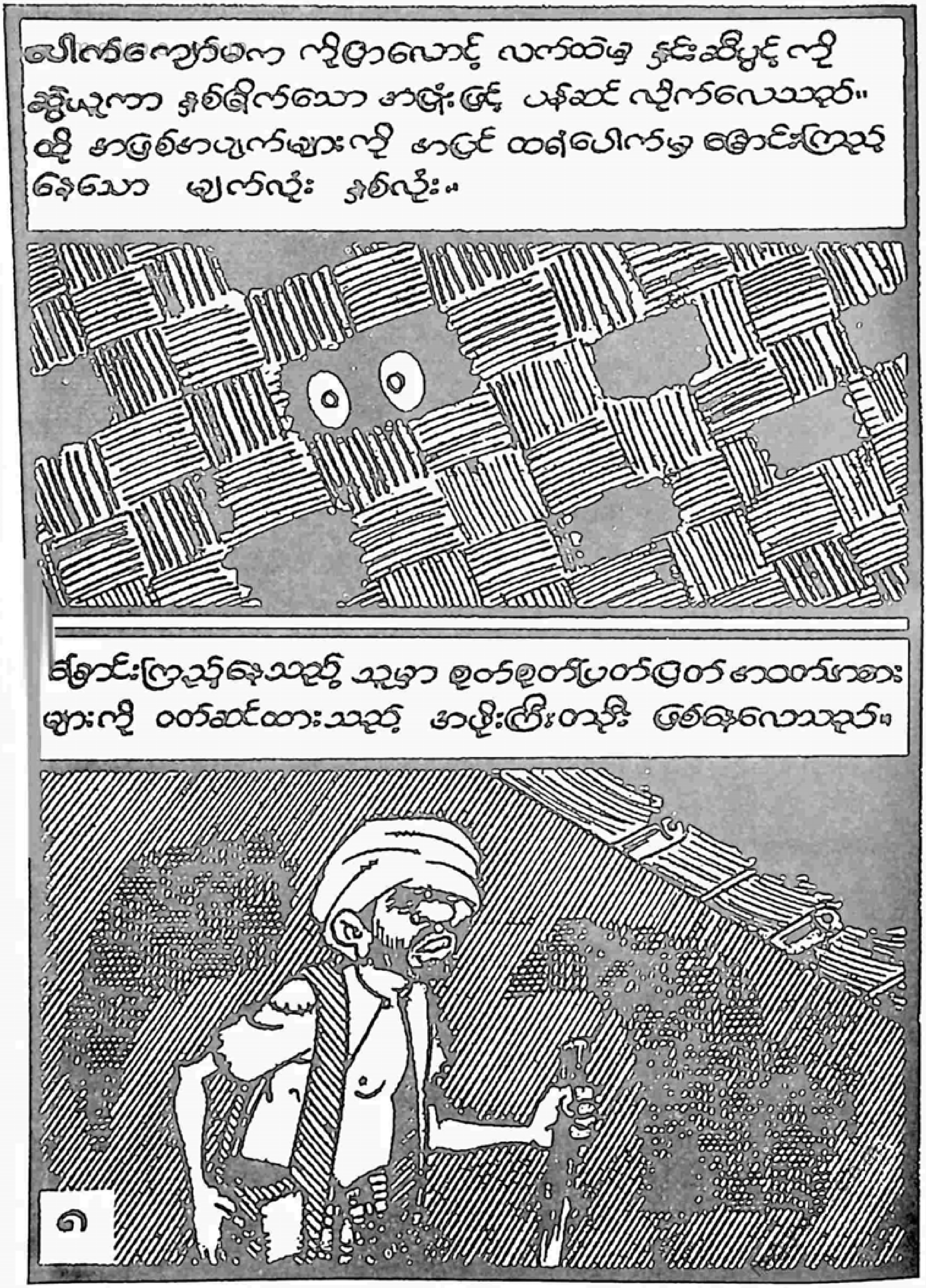
ပေါက်ကျော်မက ကိုဖြာသောင့် လက်ထဲမှ နှင်းဆီပွင့်ကို ဆွဲယူကာ နှစ်ရိုက်သော အမှုန်းဖြင့် ပန်ဆင် လိုက်လေသတည်း။ ထို အဖြစ်အပျက်များကို အပြင် ထရံပေါက်မှ ချောင်းကြည့် နေသော မျက်လုံး နှစ်လုံး။
ချောင်းကြည့်နေသည့် သူမှာ စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် အဝတ်အစား များကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် အဖိုးကြီးတဦး ဖြစ်နေလေသည်။

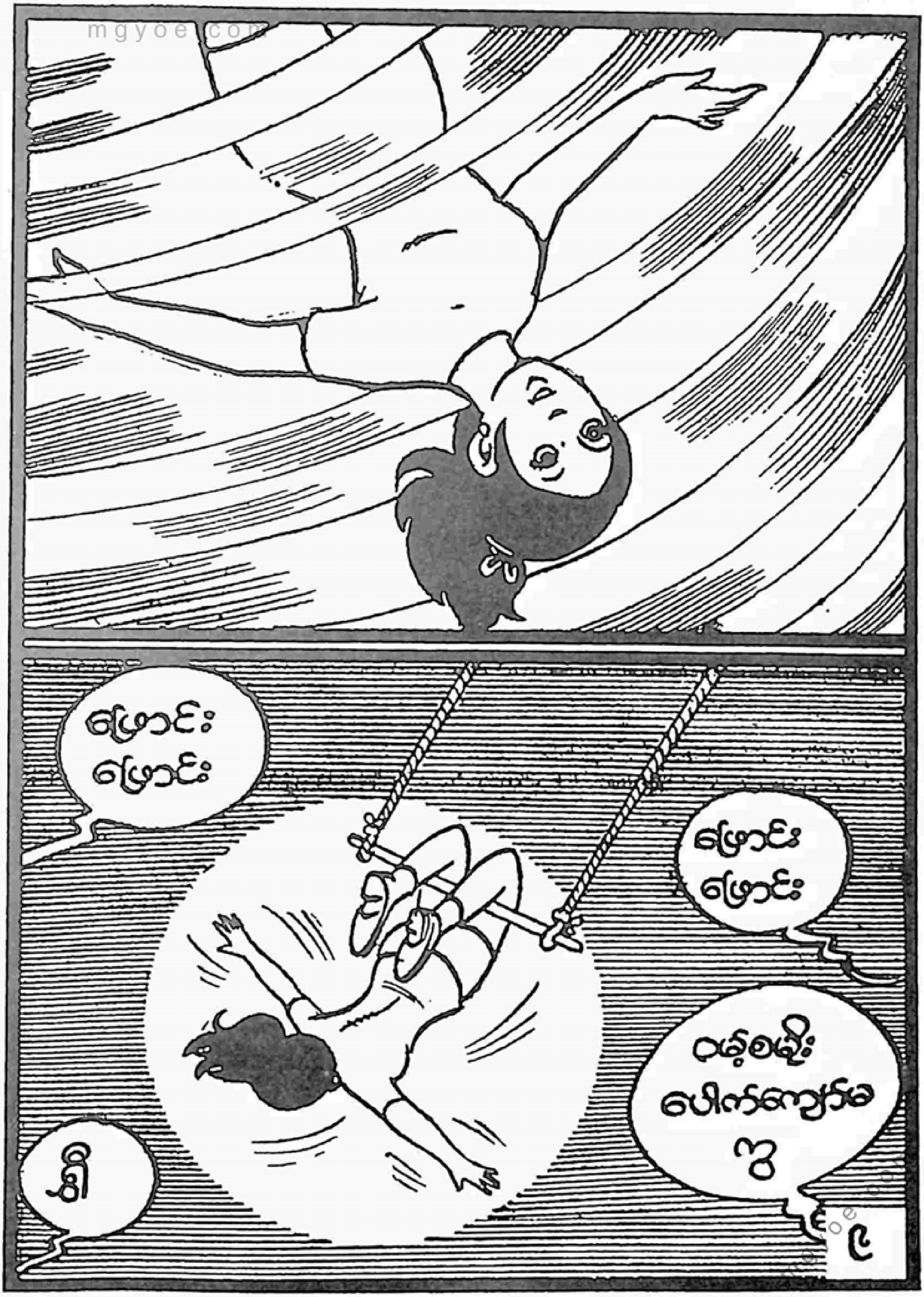

mgyoe.com

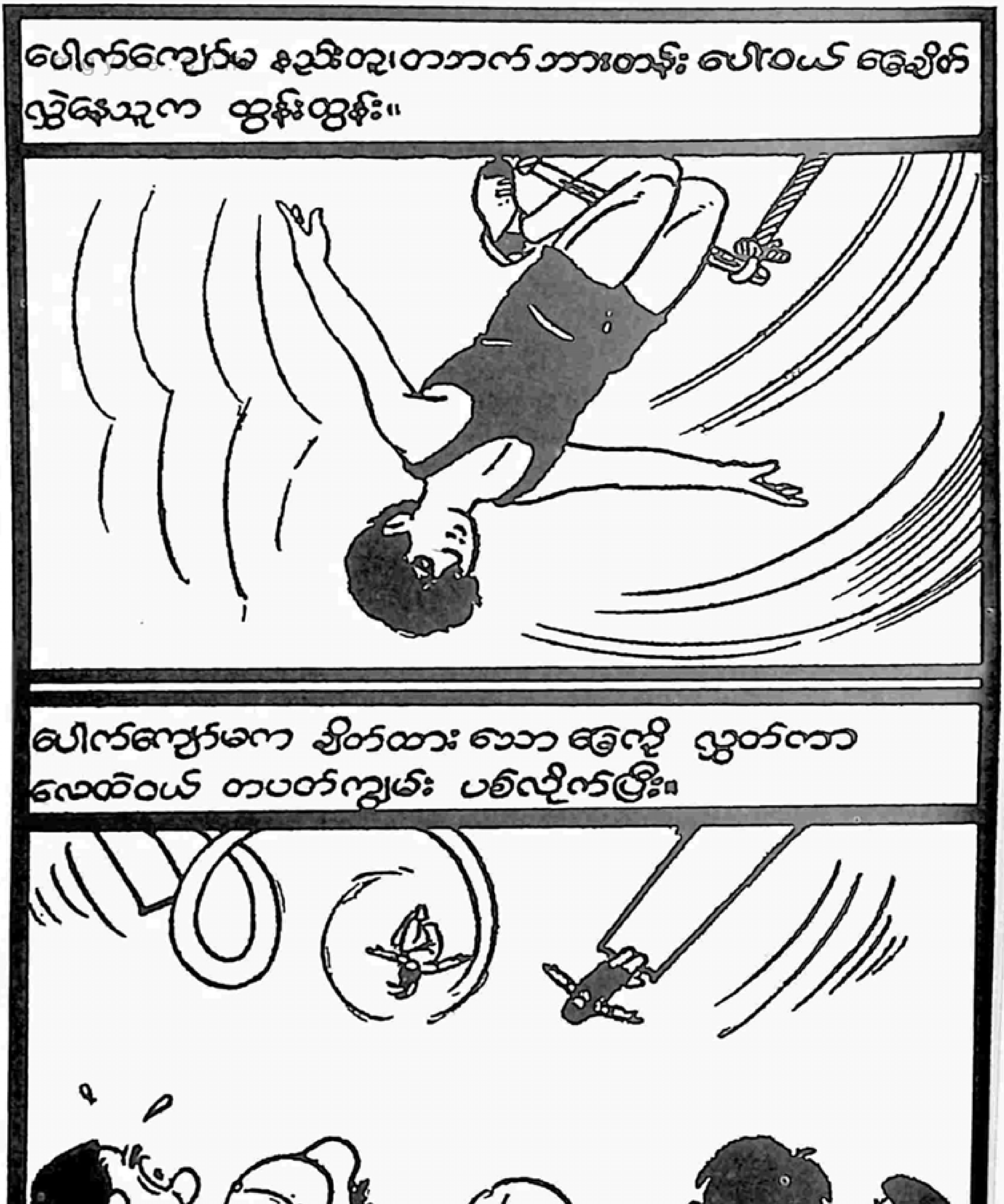
ပေါက်ကျော်မှ နည်းတူ၊ တဘက် ဘားတန်း ပေါ်ဝယ် ခြေချိတ်
လွဲနေသူက ထွန်းထွန်း။
ပေါက်ကျော်မှာက ချိတ်ထားသော ခြေကို လွှတ်ကာ
လေထဲဝယ် တပတ်ကျွမ်း ပစ်လိုက်ပြီး။

ယောထိမှာပင် ထွန်းထွန်း၏ လက်နှင့် ပေါက်ကျော်မြ၏လက်တို့ ဆက်မိသွားကြသည်။ ယောထိဝယ် လှုပ်ရှား လက်ချင်းဆက်၍ လွှဲနေသော သူတို့ကို။
ပွဲကြည့် ပရိသတ် အပေါင်းက လက်ခုပ်သြဘာ ကျက်ကျက် ညံအောင် အားပေးနေကြ၏။

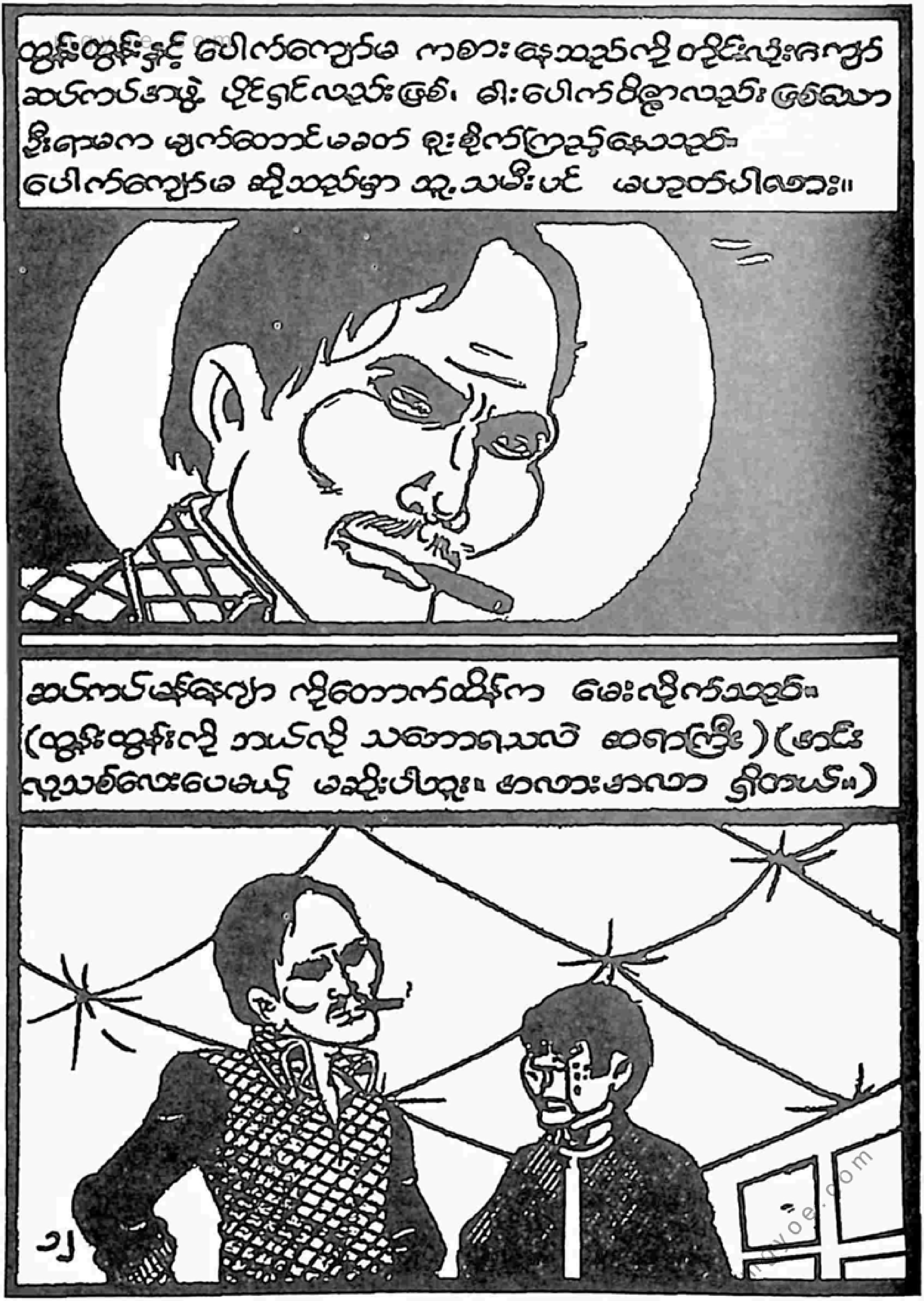
ထွန်းထွန်းနှင့် ပေါက်ကျော်မ ကစားနေသည်ကို တိုင်းလုံးကျော် ဆပ်ကပ်အဖွဲ့ ပိုင်ရှင်လည်းဖြစ်၊ ဓါးပေါက်ဝိဇ္ဇာလည်းဖြစ်သော ဦးရာမက မျက်တောင်မခတ် စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ပေါက်ကျော်မ ဆိုသည်မှာ သူ့သမီးပင် မဟုတ်ပါလော။
ဆပ်ကပ်ပွဲနေ့လျှာ ကိုတောက်ထိန်က မေးလိုက်သည်။
(ထွန်းထွန်းကို ဘယ်လို သဘောရသလဲ ဆရာကြီး)
(ဖော် လူသစ်လေးပေမယ့် မဆိုးပါဘူး။ ဟလားဟလာ ရှိတယ်။)

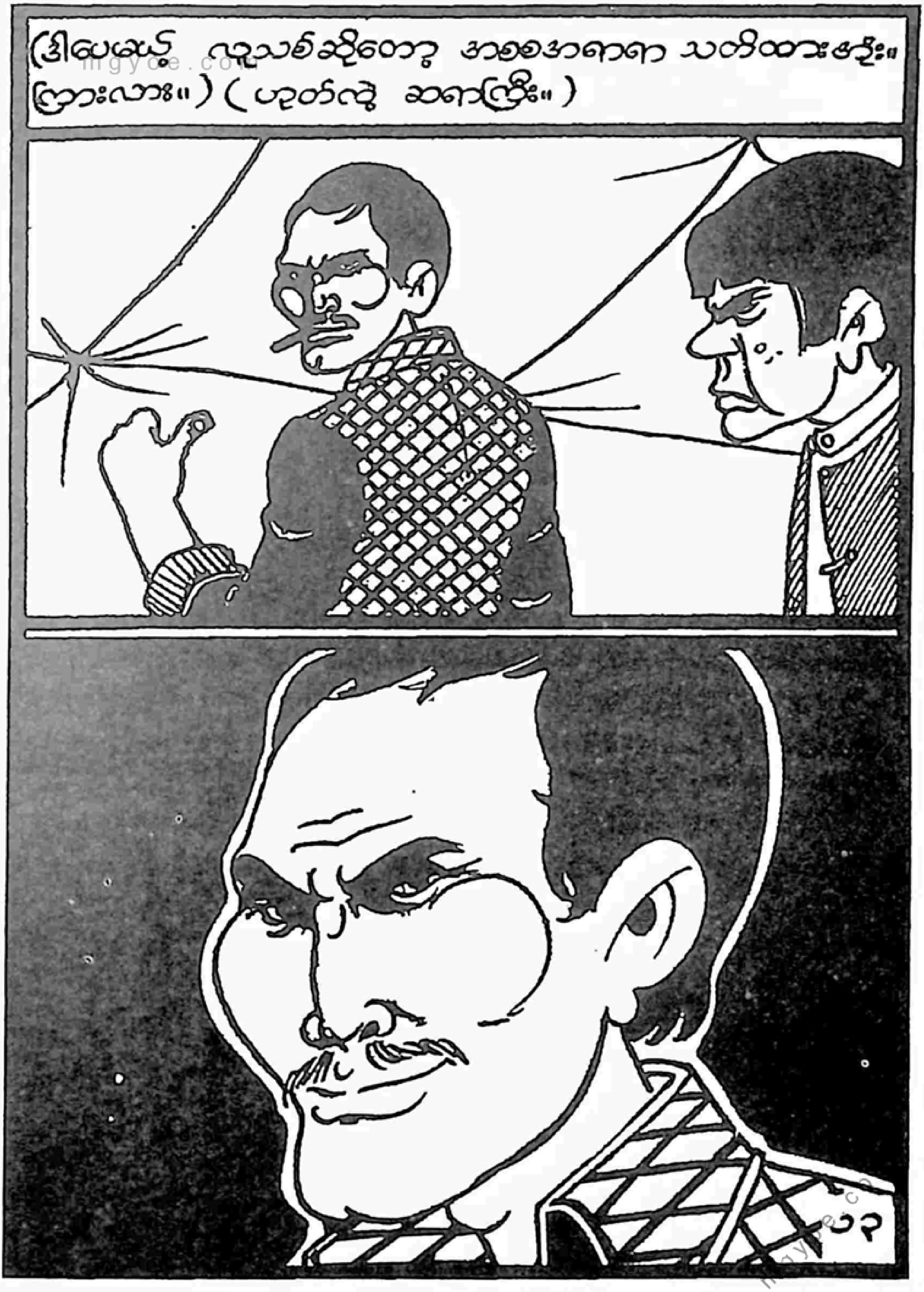
(ဒါပေမယ့် လူသစ်ဆိုတော့ အစစအရာရာ သတိထားဖို့။
ကြားလား။) (ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး။)

ကျားဆရာ ကိုမြင့်ဖေ၏ ပတ်ပတ်လည်မှာ မာန်ဖီနေသော
ကျားများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေ၏။

ကိုမင်းနိုင်က ထိပ်မှာ ဆိုးကြိုးသွား တပ်ထားသော ကြာပွတ်ကို
လေထဲဝယ် တရွှမ်းရွှမ်းမြည်အောင် ဝှေ့ရမ်း ရိုက်ခတ်လိုက်၏

မာန်ပါရှိသော ကျားများမှာ လိမ္မာယဉ်ကျေးသော
ကြောင်လေးများသဖွယ် အသီးသီး ခုံများပေါ်ဝယ် ယိုင်း
ကလေး များ ဖွင့် မှိုင်းကောင်းကျောက်ပါ ထိုင်လိုက်ကြလေ၏

(ဟော ငါ့သား ပြန်လာပြီ) ကုလားထိုင် တလုံးပေါ်ဝယ် ပုတီး
ထိုင်စိပ်နေသော မာမေက ကိုပြာအောင်ကို မြင်၍ ပြောလိုက်၏
(နေကောင်းလား မာမေ) (မော ဟာညတလော နေလို့ ကောင်း
နေတယ်ကွယ့်) ရွှင်ရွှင် လန်းလန်း ရှိနေသော မာမေ့ကို ကြည့်၍
သူ ဝမ်းသာ နေမိသည်။

(ကျွန်တော် မရှိတုန်း မာမေ ဆေးမှန်မှန် သောက်ရဲ့လား)
(သောက်ပါတယ်ကွယ်) ဖာဖေ့မှာ နှလုံးရောဂါ ရှိနေသည်။
(ဒါနဲ့ ငါ့သား ဒီတခါ နယ်ထွက်ရတာ သိပ်မကြာဘူးနော်။)
(ဟုတ်တယ်မာမေ၊ သုံးလလောက်ပဲ ကြာတယ်။ မာမေ့ကို လွမ်းတာနဲ့ ပြန်လာတာ။)

အမေက ချွဲနေသော သားကြီးကို ကြည့်၍ ပြုံးနေသည်။
(နယ်ပြန်သွားရဖို့မှာလားဟင်) (အခု ဟောဟောဒယ်တော့ မသွားရသေးပါဘူးအမေ။ ရန်ကုန်မှာပဲ နေရဖို့မှာပါ။)

ကိုမြလောင်သည် အမေ့ကို အခု ဆပ်ကပ်ထဲ၌ လူပြက်လုပ် နေသည်ဟု မပြောပဲ နယ်လှည့် ဖာကောင်း ကိုယ်စားလှယ် လုပ်နေသည်ဟူသော သာပြောထားလေသည်။

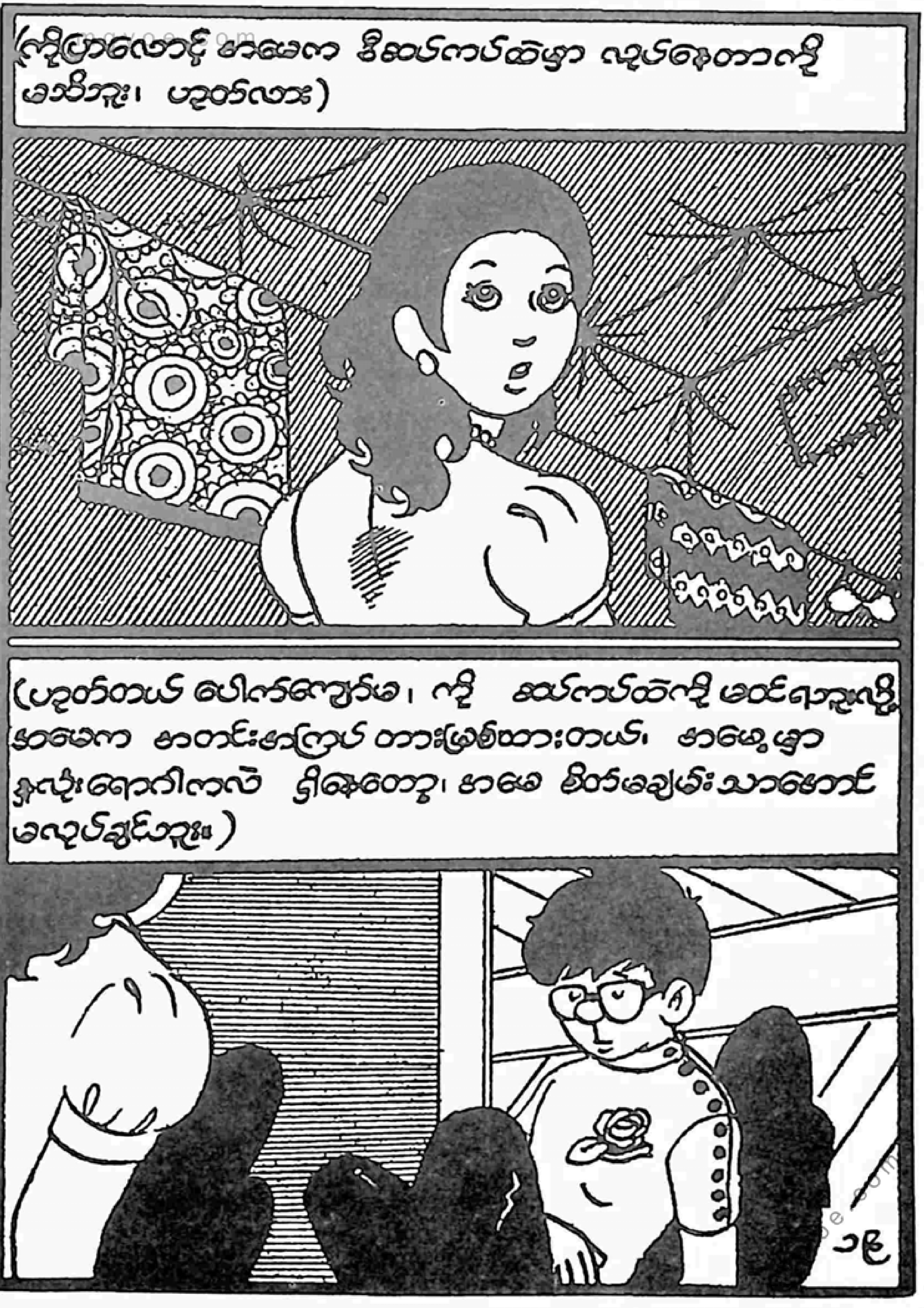
(ကိုပြာဖောင့် မမေက ဒီဆေပ်ကပ်ထဲမှာ လုပ်နေတာကို မသိဘူး၊ ဟုတ်လား)
(ဟုတ်တယ် ပေါက်ကျော်မ၊ ကို ဆေပ်ကပ်ထဲကို မဝင်ရဘူးလို့ မမေက မတင်းမကြပ် တားမြစ်ထားတယ်၊ မမေ့မှာ နှလုံးရောဂါကလဲ ရှိနေတော့၊ မမေ စိတ်မချမ်းသာအောင် မလုပ်ချင်ဘူး။)
၁၉

(ကိုကလဲ ဒီဆင်ကပ် လူပြက်မာလာပင်ကို ဘယ်လို ဝါသနာပါမှန်း
မသိဘူး။ ဒါကြောင့် မာမေဆောဖိုးယောင် တိတ်တိတ် ဝင်လုပ်ရတာ)

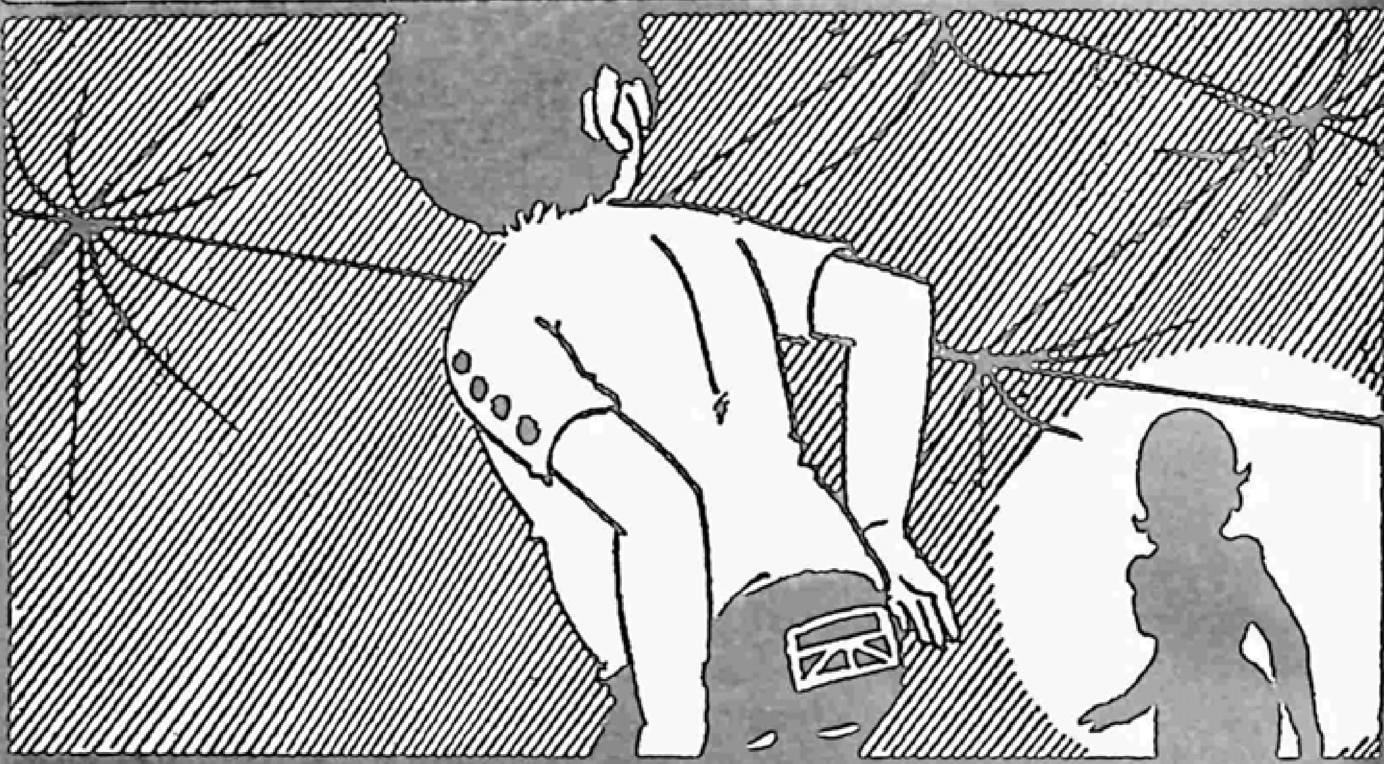

(ရှင့်မာမေက ဒီမာလာပင်ကို ဘာကြောင့် မလုပ်စေချင်တာလဲဟင်)
ပေါက်ကျော်မ၏ မေးခွန်းကြောင့် ကိုဖြာလောင် မျက်နှာညှိုးကျ
သွားသည်။

mgyoe.com

(ဒီအကြောင်းကို ပြောရ ရင်တော့ အရှည်ကြီးပဲ ပေါက်ကျော်မ
တနေ့ အချိန်ရမှ ကို ပြောပြတော့မယ်၊ အခု ပေါက်ကျော်မ
ထွက်ဖို့ နီးနေပြီ)
ကိုပြာလောင်က သူ့ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ နှင်းဆီပွင့်လေး တပွင့်ကို
နှိုက်ယူကာ ပေါက်ကျော်မကို လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။
၂၁

ထိုအဖြစ်အပျက်များကို မဝတ်မစား စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နှင့်
အဘိုးကြီးတယောက်က ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှု နေလေသည်။
ထိုအဘိုးကြီးနောက်ကို ဝါးဝီခွာ ဦးရာမက ရောက်လာ၏။
(အဘိုးကြီး ဒီဇာတ်ရုံနောက် ကွတ်ကွယ် ကွယ်ကွယ်နဲ့ ဘာလာ
လုပ်နေတာလဲ ခု ထွက်သွားစမ်း)

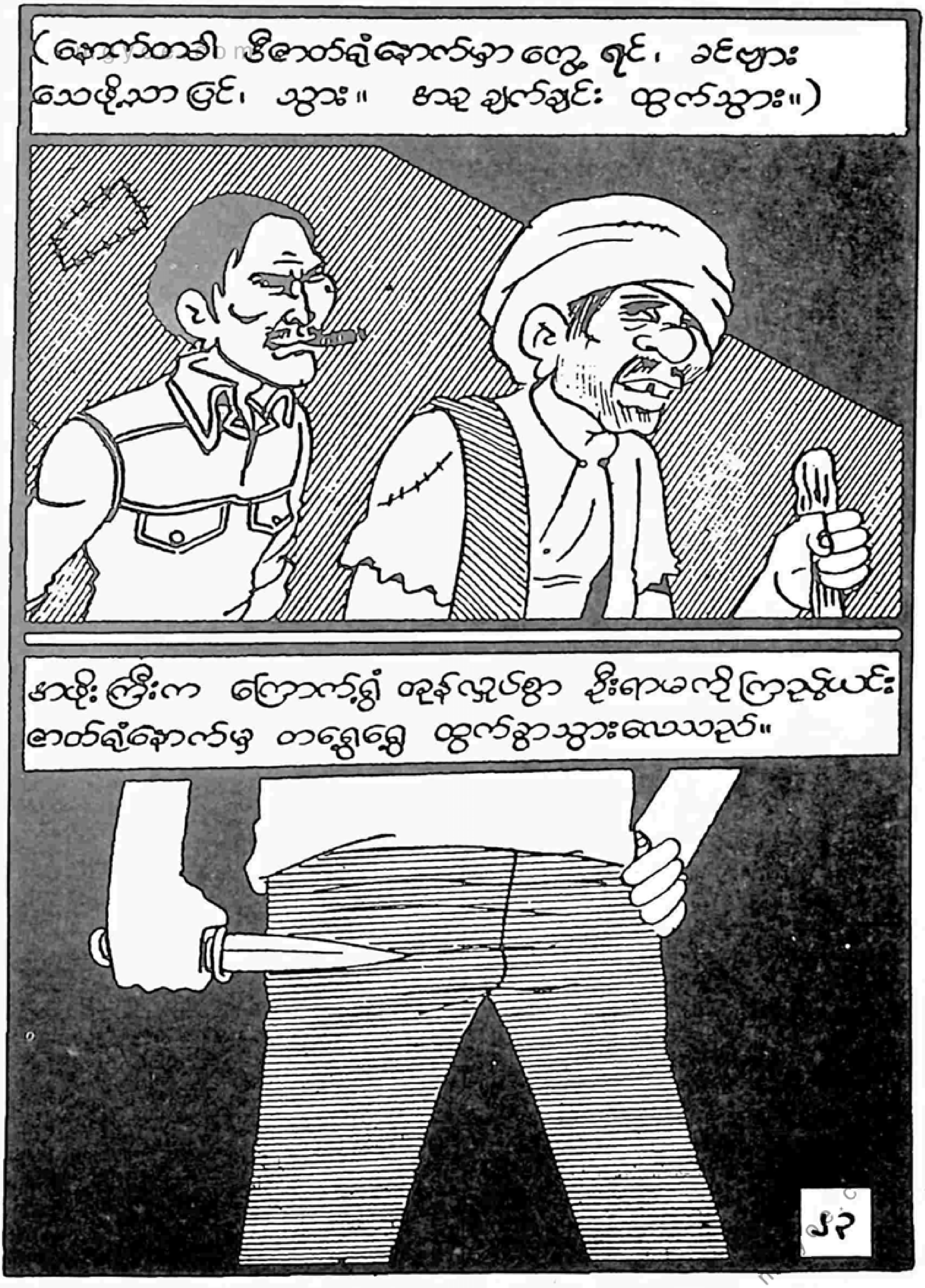
(နောက်တခါ ဒီဓာတ်ရုံနောက်မှာ တွေ့ရင်၊ ခင်ဗျား သေဖို့သာ ပြင်၊ သွား။ မာလူ ချက်ချင်း ထွက်သွား။)
ဖာသိုးကြီးက ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်စွာ ဦးရာမကို ကြည့်ယင်း ဓာတ်ရုံနောက်မှ တရွေ့ရွေ့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

လာစေရော့ ကွာ
လေထဲဝယ် ပျံဝဲသွားသော ဓါးမြှောင်က လှပသော မိန်းမပျို ကလေး၏ မျက်နှာအနားဝယ် ကပ်ကာ၊ ရှောက်ခ် သစ်သားထဲ ရှုးဝင်သွားသည်။

ဓါးပေါက်သူ ဦးရာဇက ဓားချိန်မှာသာ ကောင်းလှသည်။
ဓါးပေါက်ခံရသူ ဖိုးခလေး၏ သတ္တိကိုလည်း ချီးကျူး
ရပေမည်။

ကန့်လန့်ကာ ကြားမှ ကြည့်နေသော ကိုပြာဖောင်က
မှတ်ချက် ချလိုက်သည်။ (ဒီဟာလှည့်ချိုးတော့ မလှဘူး၊
ကြည့်ရတာနဲ့ ဖြေပါး ရောဂါတွေ ဖြစ်ချင်လာတယ်)

mgyoe.com

ပြီးတော့ ပေါက်ကျော်မ ခေါ်ဆောင်ရာ နောက်သို့ သူ လိုက်ပါလာခဲ့မိသည်။

ကဲ..ကိုပြာလောင်၊ ရှင့်ဇာတ်ကြောင်းကို ပြောမယ်ဆို၊ ပြောလေ၊ ပေါက်ကျော်မလဲ အားနေပြီ။

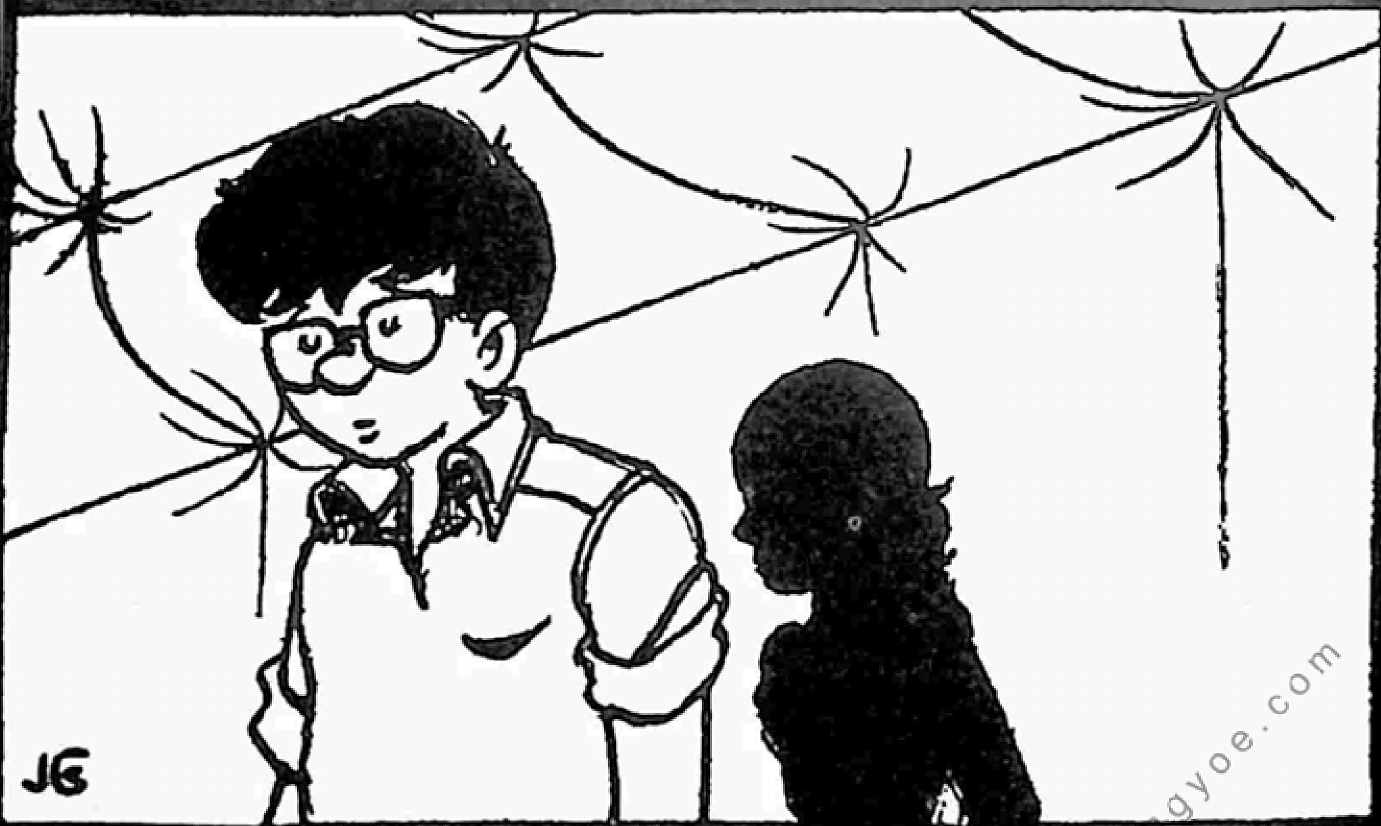

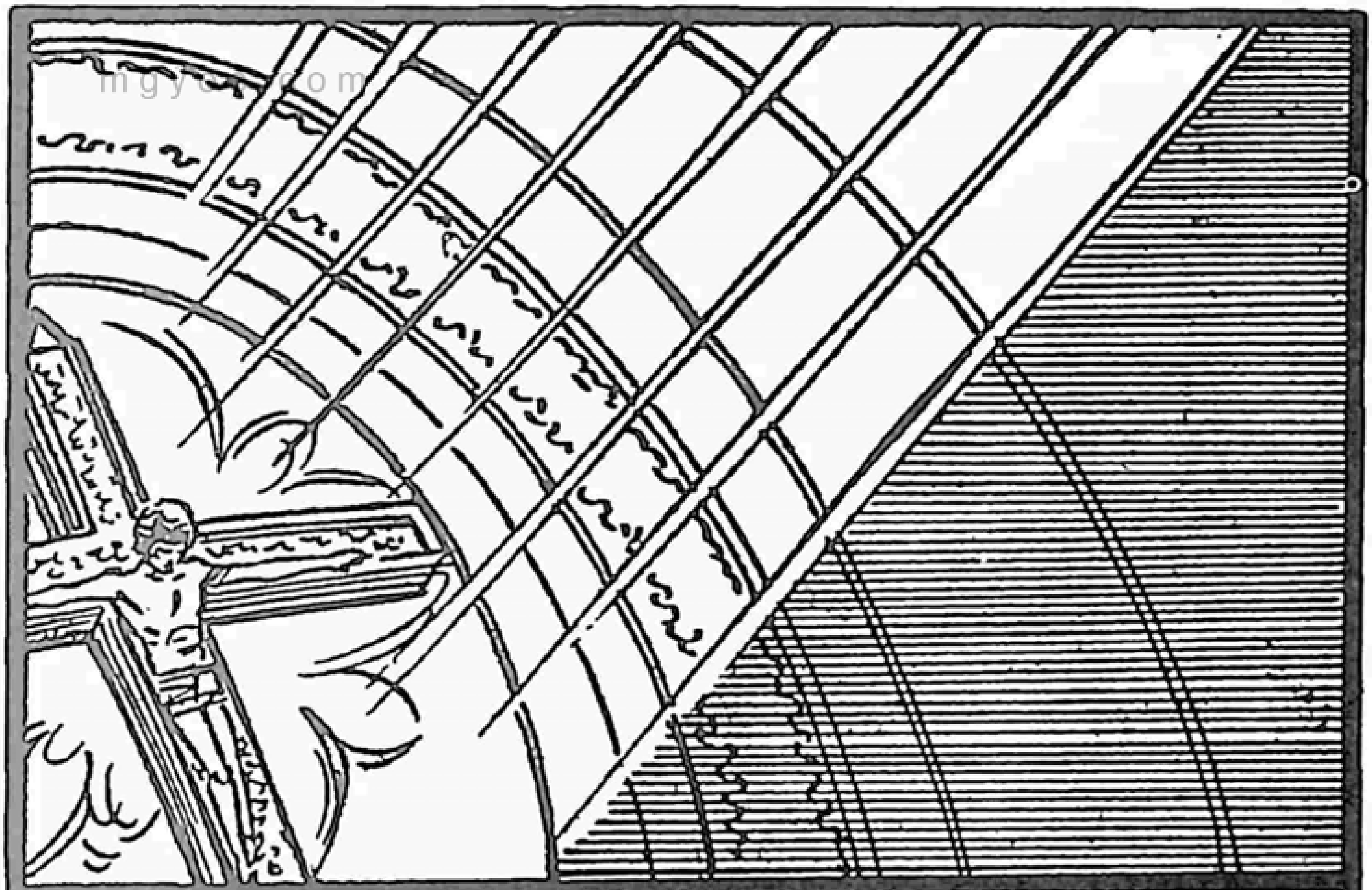

ခရစ်တော်၏ ရှေ့မှာရပ်ရင်း ပြာလောင်သည်၊ ခရစ်တော်၏
ရုပ်တုကို ငေးကြည့်နေ၏။ ထိုစဉ် ဘုန်းကြီး ဆရာလေးပဲဘု
ရောက်လာသည်။ (ပြာလောင်ဘာတွေ ငေးနေတာလဲကွ။)

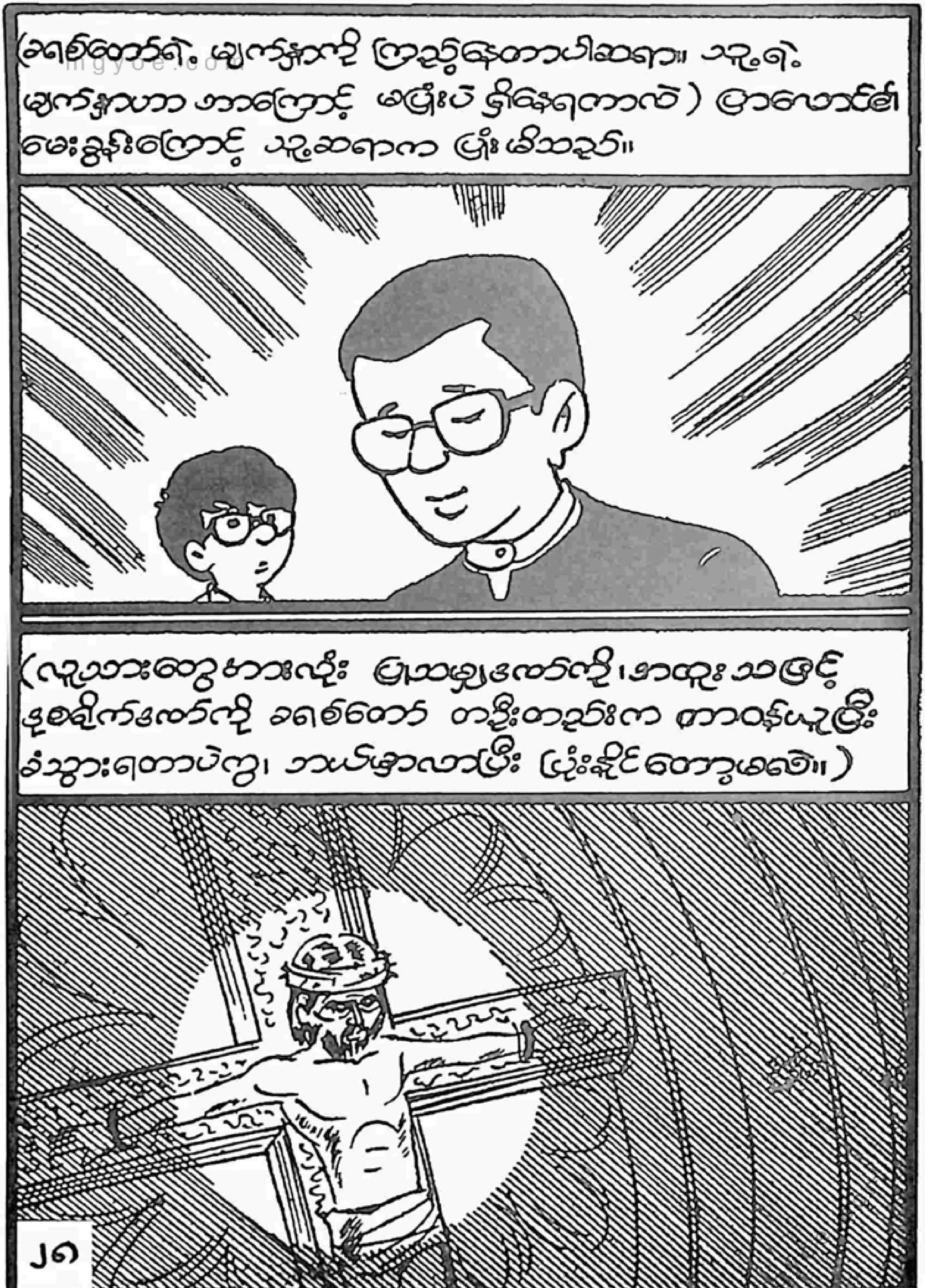
(ခရစ်တော်ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်နေတာပါဆရာ။ သူ့ရဲ့ မျက်နှာသာ ဘာကြောင့် မပြုံးပဲ ရှိနေရတာလဲ) ဗြာဟောင်၏ မေးခွန်းကြောင့် သူ့ဆရာက ပြုံးမိသည်။
(လူသားတွေ အားလုံး ပြုသမျှ ဒုက္ခကို၊ အထူးသဖြင့် ဒုစရိုက်ဒုက္ခကို ခရစ်တော် တစ်ဦးတည်းက တာဝန်ယူပြီး ခံသွားရတာပဲကွ၊ ဘယ်မှာလာပြီး ပြုံးနိုင်တော့မလဲ။)

သူ့ဆရာသည် ပြော ရင်းကပင် ဘုရားသခင်ကို ကြည်ညို
လာဟန် ချီဆောက် ရှိခိုး နေသည်။ မဟာကရုဏာတော်
ကြီးမား တော် မူလှသော သခင်ယေရှု။
ဘုရား ရှိခိုး ပြီးသောအခါ၊ ပြာဇောင်က ပြောလိုက်သည်။
(ကျွန်တော်ကတော့ လူတိုင်း ပျော်ရွှင်ရယ်နိုင်အောင်
ကူညီကာပဲ လုပ်မယ် ဗျာ။)

ဗလောင့် မာမေက သူ့ပါးကို တအားလွှဲ၍ ရိုက်လိုက်သည်
သူ သိပ်ချစ်သောသား၊ ဖတဆိုးသား။ တဦးတည်းသော
သားလေးကို တခါမှ သည်လို မရိုက်ခဲ့ဖူး။
(ပြာလောင် နင့်ပါးစပ်က ဖောက်ကို ဝါကြာ လုပ်မယ်
ဆိုတဲ့စကား ပြောတာကို ငါ တသက်လုံး မကြားချင်ဘူး
ကြား
လား

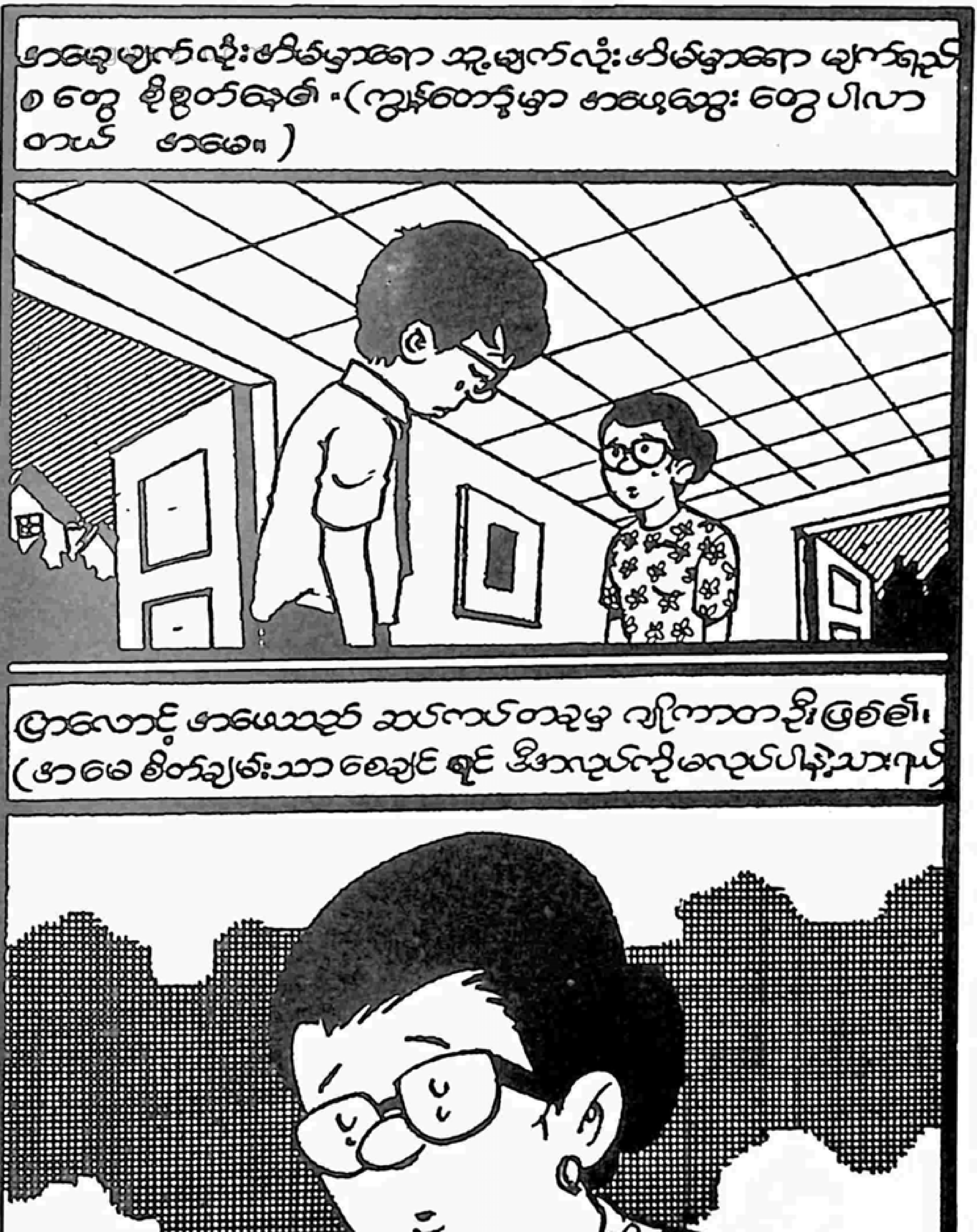
အဖေ့မျက်လုံးအိမ်မှာရော သူ့မျက်လုံးအိမ်မှာရော မျက်ရည်စတွေ စို့စွတ်နေ၏။ (ကျွန်တော့်မှာ အဖေ့သွေးတွေ ပါလာတယ် အဖေ။)
ပြာလောင့် အဖေသည် ဆပ်ကပ်တခုမှ ဂျိုကာတဦး ဖြစ်၏၊ (အဖေ စိတ်ချမ်းသာစေချင်ရင် ဒီအလုပ်ကို မလုပ်ပါနဲ့ သားရယ်)

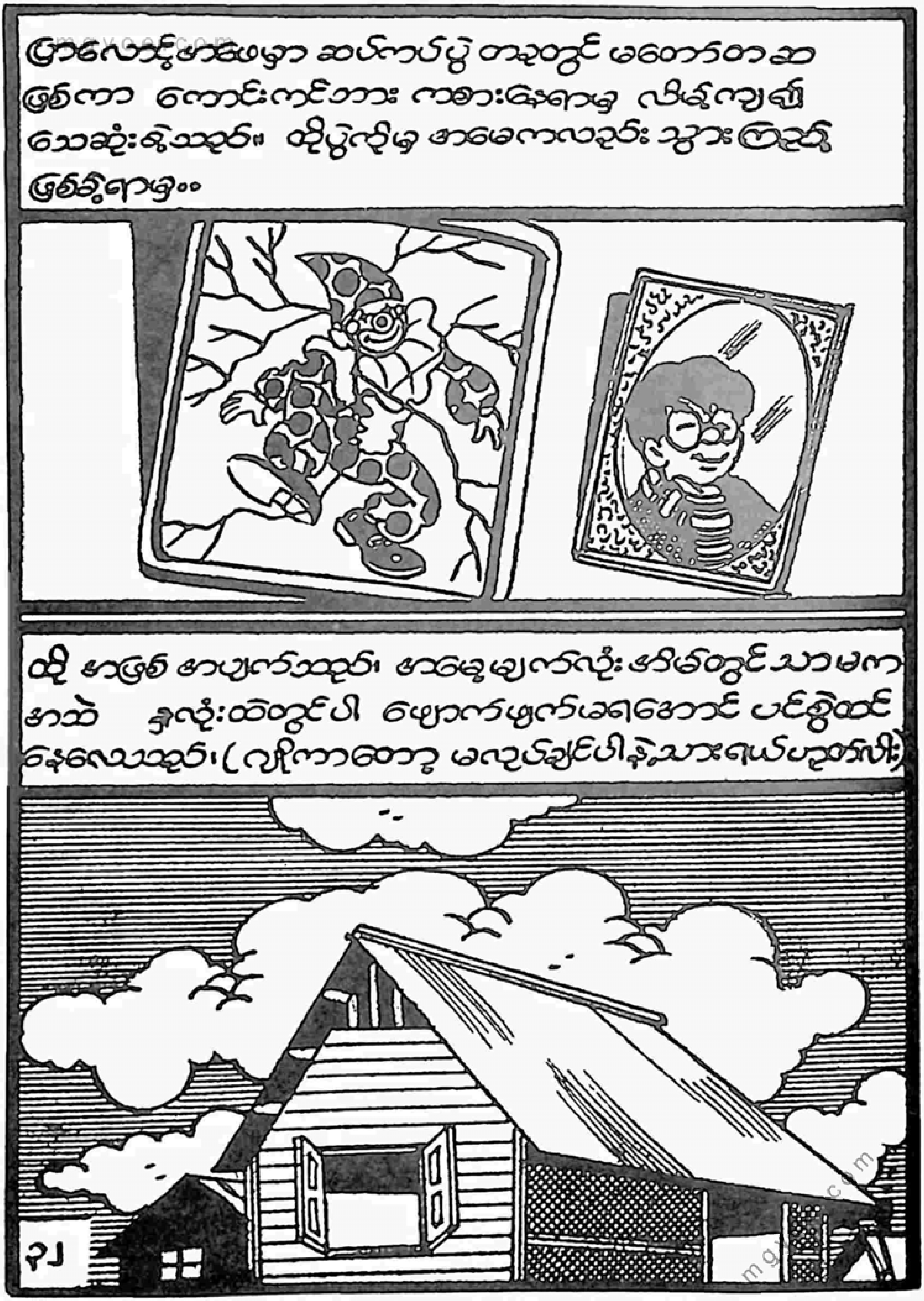
ဖြာလောင်မားအဖေမှာ ဆပ်ကပ်ပွဲ တစ်ခုတွင် မကော်တာဆာ
ဖြစ်ကာ ကောင်းကင်ဘား ကစားနေရာမှ လိမ့်ကျ၍
သေဆုံးရသည်။ ထိုပွဲကိုမှ အာမေကလည်း သွားကြည့်
ဖြစ်ခဲ့ရာမှ..
ထို အဖြစ် အပျက်သည်၊ အာမေ့မျက်လုံး အိမ်တွင် သာမက
အသဲ နှလုံးထဲတွင်ပါ ပျောက်ဖျက်မရအောင် ပင်စွဲထင်
နေလေသည်၊ (လူပြက်တော့ မလုပ်ချင်ပါနဲ့သားရယ်ပူဆာလိုး)

(ဘာ နင်ကြီးလာ ရင် ဂျိကာလုပ်မယ်ပဲတဲ့လား)
မြသောင်ကို ကြည့်၍ မေဘယ်လ်က မေး လိုက်သည်။
(အေး ဂျိကာဘဲ လုပ်မယ်။)

မြသောင်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာများ ဖြစ်သော်လည်း သားကို ပညာတတ်စေချင်သော ဖခင်သည်၊ သူ စက်ချုပ်ရသော ငွေကို ခြစ်ချွတ်ကာ ကျောင်းလခ ကောင်းကောင်း ပေးရသော ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ကျောင်းမှာမှ ထားခဲ့သည်။

mgyoe.com

မေဘယ်လ်သည် မြာလောင်တို့နှင့် တစ်တန်းတည်းဖြစ်သော ဒုနှစ်တန်း (ဗေ) မှ ကျောင်းသူလေး ဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်ကြီး တဦး၏ သမီးလေးက သူ့ကိုမှ တွယ်တာ ခင်မင် နေသည်။

(နင်ကလဲဟာ ဆရာဝန်ကြီး၊ အင်ဂျင်နီယာကြီး တော့ ဖြစ်အောင် မလုပ်ဘူး) (ဘာလဲ မေဘယ်လ်၊ ဂျင်ကာ လုပ်တယ် ဆိုတာကို နင်က ဂုဏ်သိမ်တယ် ထင်လို့လား နင် မခေါ်ချင်လဲ နေပေါ့။

(ဖာင့်) ဖြာလောင်က သူ့ လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်ကို
ဆက်၍ မောယ်လီ ရှေ့ကို ထိုးပေးလိုက်သည်၊ မောယ်လီက
ဖြူးဖြူးလေးနှင့် ထို လက်နှစ်ချောင်းကို နှိပ်လိုက်သည်။
ဆက်ခေါ်မည် ဆိုသော သဘော။

(ငါ့ဆီမှာလေ၊ ဝါကာရုပ်လေးတရုပ် ရှိတယ်၊ ဖာဖေ
မသေခင်က ဝယ်ပေးသွားတာ၊ ဖာ်ဒါ နင့်ကိုပါ လက်ဆောင်
ပေးမယ်၊ သိလား မောယ်လီ။)